NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1010/2008,

annettu 13 päivänä lokakuuta 2008,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa asetuksen (EY) N:o 2026/97 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja asetuksen (EY) N:o 2026/97 19 artiklan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen sekä lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen annetun asetuksen (EY) N:o 1000/2008 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 15, 18 ja 19 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Aiemmat tutkimukset ja voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti heinäkuussa 2002 asetuksella (EY) N:o 1338/2002 ([2]) käyttöön 7,1 prosentin suuruisen lopullisen tasoitustullin Intiasta peräisin olevan ja CN-koodiin ex 2921 42 10 (Taric-koodi 2921 42 10 60) kuuluvan sulfaniilihapon tuonnissa, jäljempänä 'voimassa olevat toimenpiteet'. Käyttöön otetut toimenpiteet perustuivat tukien vastaiseen menettelyyn, joka käynnistettiin perusasetuksen 10 artiklan mukaisesti, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus'.

(2) Samaan aikaan neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1339/2002 ([3]) käyttöön 18,3 prosentin suuruisen lopullisen polkumyyntitullin Intiasta peräisin olevan saman tuotteen tuonnissa.

(3) Edellä mainittujen polkumyynti- ja tasoitustullimenettelyjen puitteissa komissio hyväksyi päätöksellä 2002/611/EY ([4]) hintasitoumuksen, jonka tarjosi yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja, Kokan Synthetics and Chemicals Pvt. Ltd, jäljempänä 'Kokan'.

(4) Joulukuussa 2003 Kokan ilmoitti komissiolle haluavansa peruuttaa sitoumuksensa vapaaehtoisesti. Tästä syystä sitoumuksen hyväksymisestä tehty komission päätös kumottiin päätöksellä 2004/255/EY ([5]).

(5) Komissio pani vireille huhtikuussa 2005 ([6]) Kokanin esittämän pyynnön perusteella perusasetuksen 19 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 384/96 ([7]), jäljempänä 'polkumyynnin vastainen perusasetus', 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun, joka rajoittui yrityksen tarjoaman sitoumuksen hyväksyttävyyden tarkasteluun.

(6) Komissio hyväksyi tutkimuksen jälkeen joulukuussa 2005 päätöksellä 2006/37/EY ([8]) Kokanin tarjoaman sitoumuksen Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuontia koskevan polkumyynti- ja tasoitustullimenettelyn yhteydessä.

(7) Lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa annettua asetusta (EY) N:o 1338/2002 ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta muun muassa Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa annettua asetusta (EY) N:o 1339/2002 muutettiin 6 kappaleessa tarkoitetun tutkimuksen tuloksena tammikuussa 2006 neuvoston asetuksella (EY) N:o 123/2006 ([9]) kyseisen sitoumuksen hyväksymisen huomioon ottamiseksi.

(8) Asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun jälkeen neuvosto otti käyttöön asetuksella (EY) N:o 1000/2008 ([10]) polkumyyntitullin Kiinan kansantasavallasta ja Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuonnissa.

([1]) EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1.
([2]) EYVL L 196, 25.7.2002, s. 1.
([3]) EYVL L 196, 25.7.2002, s. 11.
([4]) EYVL L 196, 25.7.2002, s. 36.
([5]) EUVL L 80, 18.3.2004, s. 29.
([6]) EUVL C 101, 27.4.2005, s. 34.
([7]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.
([8]) EUVL L 22, 26.1.2006, s. 52.
([9]) EUVL L 22, 26.1.2006, s. 5.
([10]) EUVL L 275, 16.10.2008, s. 1.

1.2 **Tarkastelupyyntö**

(9) Voimassa olevien toimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan ilmoituksen [1] julkaisemisen jälkeen komissio vastaanotti 24 päivänä huhtikuuta 2007 perusasetuksen 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelupyynnön. Pyynnön esittivät kaksi yhteisön tuottajaa, jäljempänä 'pyynnön esittäjät', jotka edustivat 100:aa prosenttia yhteisön sulfaniilihapon tuotannosta.

(10) Pyyntöä perusteltiin sillä, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti tuen ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.

(11) Komissio tutki pyynnön esittäjien esittämän näytön ja katsoi sen riittäväksi perusteeksi panna vireille perusasetuksen 18 artiklan säännösten mukainen tarkastelu. Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio ilmoitti 24 päivänä heinäkuuta 2007 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla vireillepanoilmoituksella [2] perusasetuksen 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta.

(12) Ennen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanoa komissio ilmoitti perusasetuksen 10 artiklan 9 kohdan ja 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti Intian viranomaisille vastaanottaneensa asianmukaisesti asiakirjanäyttöön perustuvan tarkastelua koskevan pyynnön, ja kutsui Intian viranomaiset neuvotteluihin tilanteen selkiyttämiseksi valituksen sisällön osalta ja molempia tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi. Intian viranomaiset eivät reagoineet tähän neuvottelutarjoukseen. Myös osittaisen välivaiheen tarkastelun yhteydessä Intian viranomaisille tarjottiin neuvotteluja, joita järjestettiinkin. Neuvotteluissa ei päädytty molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun, joka olisi taannut sen, että tarkastelua ei käynnistetä.

1.3 **Osittainen välivaiheen tarkastelu**

(13) Komissio käynnisti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 29 päivänä syyskuuta 2007 julkaistulla vireillepanoa koskevalla ilmoituksella [3], jäljempänä '19 artiklan mukainen vireillepanoilmoitus', omasta aloitteestaan perusasetuksen 19 artiklan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun, joka rajoittui tuen tason tarkasteluun, koska komissiolla oli riittävä alustava näyttö siitä, että tukeen liittyvät olosuhteet, joiden perusteella toimenpiteet otettiin käyttöön, olivat muuttuneet ja että nämä muutokset olivat pysyviä.

(14) Tarkastelussa rajoituttiin tutkimaan 19 artiklan mukaisen vireillepanoilmoituksen liitteeseen sisältyvän yrityksen, Kokanin, tuen tasoa sekä muita viejiä, joita kehotettiin ilmoittautumaan vireillepanoilmoituksessa asetettujen ehtojen ja määräaikojen mukaisesti.

1.4 **Tutkimus**

1.4.1 *Tutkimusajanjakso*

(15) Tuen jatkumista tai toistumista koskeva tutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 2006 ja 31 päivän maaliskuuta 2007 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Tätä jaksoa käytettiin myös tutkittaessa väitettyä olosuhteiden muuttumista, jonka johdosta osittainen välivaiheen tarkastelu käynnistettiin. Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittäviä suuntauksia tarkasteltiin kaudella, joka ulottui vuodesta 2003 tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.4.2 *Tutkimuksen osapuolet*

(16) Komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta virallisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, ja niiden järjestöille, viejämaan edustajille, pyynnön esittäjälle ja yhteisön tuottajille. Intressitahoille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(17) Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin kaikille intressitahoille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiselle oli erityisiä syitä.

(18) Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa lähetettiin kyselylomakkeita kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, erityisesti kahdelle yhteisön tuottajalle, intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, tiedossa olleille tuojille ja käyttäjille sekä Intian viranomaisille. Osittaisen välivaiheen tarkastelun osalta kyselylomakkeet lähetettiin intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ja Intian viranomaisille.

(19) Vastaukset saatiin Intian viranomaisilta, molemmilta yhteisön tuottajilta ja asianomaisen maan vientiä harjoittavalta tuottajalta sekä neljältä käyttäjältä. Yksikään tuoja ei vastannut kyselylomakkeeseen, eivätkä muutkaan tuojat toimittaneet tietoja tai ilmoittautuneet komissiolle tutkimuksen aikana.

[1] EUVL C 272, 9.11.2006, s. 18.
[2] EUVL C 171, 24.7.2007, s. 14.
[3] EUVL C 229, 29.9.2007, s. 9.

(20) Komissio pyysi ja tarkisti kaikki tarpeellisiksi katsomansa tiedot sen määrittämiseksi, onko tuen ja siitä aiheutuvan vahingon jatkuminen tai toistuminen todennäköistä ja mikä on yhteisön edun mukaista sekä mikä on tuen väitetty muuttunut taso. Tähän liittyen komissio teki tarkastuskäyntejä seuraavien tiloihin: Intian viranomaiset Delhissä, Maharashtran osavaltion hallitus Mumbaissa, Reserve Bank of India Mumbaissa sekä seuraavat yritykset:

a) Intialainen vientiä harjoittava tuottaja

— Kokan Synthetics & Chemicals Pvt Ltd, Mumbai, Intia

b) Yhteisön tuottajat:

— Ardenity, Givet, Ranska

— CUF Químicos Industriais, Estarreja, Portugali

c) Käyttäjät:

— Kemira Germany GmbH, Leverkusen, Saksa

— Robama SA, Palafolls, Espanja.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

(21) Tarkasteltavana oleva tuote on Intiasta peräisin oleva sulfaniilihappo, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodin ex 2921 42 10 (Taric-koodi 2921 42 10 60). Periaatteessa sulfaniilihappoa on olemassa kahta laatua, jotka määritetään niiden puhtausasteen mukaan: tekninen laatu ja puhdistettu laatu. Puhdistettua laatua pidetään joskus kaupan sulfaniilihapon suolana. Sulfaniilihappoa käytetään raaka-aineena optisten kirkasteiden, betonin lisäaineiden, elintarvikevärien ja erityisväriaineiden tuotannossa. Vaikka sulfaniilihapolla on eri käyttötarkoituksia, käyttäjät pitävät kaikkia sen laatuja ja muotoja toisensa kohtuudella korvaavina, useimmissa sovelluksissa niitä käytetään vaihdellen, ja niitä pidetään näin ollen yhtenä tuotteena, kuten alkuperäisessä tutkimuksessakin.

2.2 Samankaltainen tuote

(22) Tarkastelussa vahvistui alkuperäisessä tutkimuksessa tehty päätelmä, jonka mukaan sulfaniilihappo ja sen suolat ovat puhtaita hyödyketuotteita ja niiden laatu sekä fyysiset perusominaisuudet ovat samat riippumatta siitä, mistä maasta ne ovat peräisin. Tarkasteltavana olevalla tuotteella ja tuotteilla, joita asianomainen vientiä harjoittava tuottaja valmistaa ja myy kotimarkkinoillaan ja vie kolmansiin maihin ja joita yhteisön tuottajat valmistavat ja myyvät yhteisön markkinoilla, on todettu olevan samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja pääasiassa sama käyttötarkoitus, ja niitä pidetään siksi perusasetuksen 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

3. TUEN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

3.1 Johdanto

(23) Komissio tutki tarkastelupyyntöön sisältyvien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia järjestelmiä, joissa oli esitettyjen väitteiden mukaan myönnetty vientitukea:

— Alkuperäisessä tutkimuksessa tutkitut vientitukijärjestelmät

— Kansalliset järjestelmät

a) Vientiteollisuuden vapaa-alueiden järjestelmä (Export Processing Zones Scheme, EPZS) / Erityistalousalueiden järjestelmä (Special Economic Zones Scheme, SEZS) / Vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Export Oriented Units Scheme, EOUS)

b) Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)

c) Tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

d) Tuloverosta vapauttamista koskeva järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES)

e) Ennakkolisenssijärjestelmä (Advance Licence Scheme, ALS) / Ennakkohyväksyntäjärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)

— Alueelliset järjestelmät

f) Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä (Package Scheme of Incentives of the Government of Maharashtra, PSI).

— Vientitukijärjestelmät, joita ei tutkittu alkuperäisessä tutkimuksessa

— Kansalliset järjestelmät

g) Vientiluottojärjestelmä (ECS) (ennen vientiä ja viennin jälkeen sovellettava)

(24) Edellä a, b, c ja e alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen

ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä 'ulkomaankauppalaki'. Ulkomaankauppalailla Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä vienti- ja tuontipolitiikkaa (syyskuun 1 päivästä 2004 lähtien ulkomaankauppapolitiikkaa) koskevissa asiakirjoissa, joita kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Tämän tapauksen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kannalta olennainen asiakirja on 1 päivän syyskuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2009 välistä aikaa koskeva viisivuotissuunnitelma, jäljempänä 'EXIM-policy 2004–2009'. Lisäksi Intian viranomaiset esittelevät kyseistä viisivuotissuunnitelmaa koskevia menettelyjä käsikirjassa "Handbook of Procedures – 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I", jäljempänä 'HOP I 2004–2009'.

(25) Edellä d alakohdassa mainittu tuloverosta vapauttamista koskeva järjestelmä perustuu vuonna 1961 annettuun tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain varainhoitolailla (Finance Act).

(26) Edellä f alakohdassa esitettyä järjestelmää hallinnoi Maharashtran osavaltio, ja se perustuu Maharashtran osavaltion teollisuus-, energia- ja työministeriön päätöslauselmiin.

(27) Edellä g alakohdassa mainittu vientiluottojärjestelmä perustuu vuoden 1949 pankkivalvontalain (Banking Regulation Act 1949) 21 ja 35A pykälään, joiden mukaan Intian keskuspankki (Reserve Bank of India, RBI) voi ohjata kaupallisten pankkien vientiluottotoimintaa.

3.2 **Vientiteollisuuden vapaa-alueiden järjestelmä (Export Processing Zones Scheme, EPZS) / Erityistalousalueiden järjestelmä (Special Economic Zones Scheme, SEZS) / Vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmä (Export Oriented Units Scheme, EOUS)**

(28) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei kuulunut erityistalousalueiden järjestelmään eikä vientiteollisuuden vapaa-alueiden järjestelmään. Se kuului kuitenkin vientiin suuntautuneiden yksikköjen järjestelmään ja sai tasoitustoimenpiteiden alaista tukea tutkimusajanjaksolla. Jäljempänä oleva kuvaus ja arviointi koskee siis vain EOU-järjestelmää.

3.2.1 *Oikeusperusta*

(29) EOU-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 2004–2009 -asiakirjan kohdassa 6 ja HOP I 2004–2009 -käsikirjassa.

3.2.2 *Tukikelpoisuus*

(30) Kaikki yritykset, jotka periaatteessa sitoutuvat viemään koko tavara- tai palvelutuotantonsa – lukuun ottamatta yksinomaan kauppiaina toimivia yrityksiä – voidaan perustaa EOU-järjestelmän mukaisesti. Teollisuusyritysten on kuitenkin tehtävä tietty vähimmäismäärä investointeja käyttöomaisuuteen (10 miljoonaa Intian rupiaa) voidakseen saada tukea EOU-järjestelmästä.

3.2.3 *Käytännön toteutus*

(31) Vientiin suuntautuneet yksiköt voivat sijaita eri puolilla ja niitä voidaan perustaa eri puolille Intiaa.

(32) Vientiin suuntautuneen yksikön asemaa koskevassa hakemuksessa on esitettävä tiedot muun muassa suunnitelluista tuotantomääristä, viennin arvioidusta arvosta, tuontitarpeista ja kotimarkkinahankintojen tarpeista seuraaviksi viideksi vuodeksi. Jos viranomaiset hyväksyvät yrityksen hakemuksen, yritykselle ilmoitetaan hyväksymisen edellytyksistä. Vientiin suuntautuneen yksikön asemaa koskeva sopimus on voimassa viisi vuotta. Sopimus voidaan uusia useammaksi kaudeksi.

(33) Olennaista kyseisille yksiköille on EXIM-policy 2004–2009 -asiakirjan velvoite, jonka mukaan niiden on saavutettava niin sanotut nettovaluutta-ansiot, eli viennin kokonaisarvon on viiden vuoden viitekautena oltava suurempi kuin tuontituotteiden kokonaisarvo.

(34) Vientiin suuntautuneet yksiköt voivat saada seuraavia etuja:

— vapautus kaikenlaisten valmistukseen, tuotantoon tai käsittelyyn tarvittavien tai niiden yhteydessä käytettävien tavaroiden (myös tuotantohyödykkeiden, raaka-aineiden ja kulutustavaroiden) tuontitulleista,

— vapautus kotimarkkinoilta hankittujen tavaroiden valmisteverosta,

— paikallisilta markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttaminen,

— mahdollisuus myydä osa tuotannosta kotimarkkinoilla enintään 50 prosentilla viennin FOB-arvosta, edellyttäen että nettovaluutta-ansiot ovat positiiviset pehmeäehtoisten verojen, esim. lopputuotteen valmisteverojen, maksamisen jälkeen,

— osittainen palautus kotimaisilta öljy-yrityksiltä hankitusta polttoaineesta maksetuista veroista,

— vapautus viennistä saadusta myyntivoitosta yleensä kannettavasta tuloverosta tuloverolain 10B pykälän nojalla kymmenen vuoden ajan toiminnan alkamisesta, kuitenkin enintään vuoteen 2010 saakka,

— osakepääoma voi olla 100-prosenttisesti ulkomaisessa omistuksessa.

(35) Näiden järjestelmien mukaisesti toimivat yksiköt ovat tullivalvonnassa olevia yksikköjä tullilain 65 pykälän mukaisesti.

(36) Niillä on oikeudellinen velvoite pitää kirjaa kaikesta tuonnista, kaikkien tuotujen ainesten kulutuksesta ja käytöstä sekä kaikesta toteutuneesta viennistä HOP I 2004–2009 -asiakirjan kohdan 6.11.1 mukaisesti. Nämä tiedot on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille säännöllisesti neljännesvuosittain tai vuosittain annettavilla toimintakertomuksilla.

(37) Vientiin suuntautuneen yksikön ei kuitenkaan missään vaiheessa tarvitse osoittaa tuotujen lähetysten yhteyttä vientiin, muihin yksikköihin tehtäviin siirtoihin, kotimarkkinamyyntiin tai varastoihin (HOP I 2004–2009 -käsikirjan kohta 6.11.2.).

(38) Kotimarkkinamyynnin lähetysten ja niiden kirjaamisen varmistus perustuu omavastuisuuteen. Vientiin suuntautuneen yksikön vientilähetysmenettelyjä valvoo kyseisessä yksikössä pysyvästi toimiva tulli- ja valmisteverovirkailija.

(39) Tässä tapauksessa yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja hyödynsi järjestelmää hankkiakseen tuotteita kotimarkkinoilta valmisteveroitta, saadakseen valtion liikevaihtoveron palautuksen sekä saadakseen osittaisen veronpalautuksen kotimaisilta öljy-yhtiöiltä hankitusta polttoaineesta. Tutkimuksessa kävi ilmi, että asianomainen vientiä harjoittava tuottaja ei saanut etuja EOU-järjestelmän piiriin kuuluvasta tuloverosta vapauttamisesta.

3.2.4 *EOU-järjestelmää koskevat päätelmät*

(40) Kotimarkkinoilta hankittujen tavaroiden valmisteverosta vapauttamisen osalta havaittiin, että muun kuin vientiin suuntautuneen yksikön ostoista maksamaa tullia voidaan käyttää hyvityksenä omia tulevia vero- ja tullimaksuja vastaan kotimarkkinoilla (nk. CENVAT-järjestelmä). Sen vuoksi ostoista maksettu valmistevero ei ole lopullinen. CENVAT-hyvitysten vuoksi lopulliset verot ja tullit kannetaan ainoastaan lisäarvosta, ei tuotantopanoksista. Vapauttamalla vientiin suuntautuneen yksikön sen tekemistä hankinnoista kannettavasta valmisteverosta valtio ei menetä lisätuloja eikä vientiin suuntautuneelle yksikölle koidu lisäetua.

(41) Valtion liikevaihtoveron palauttamisessa ja kotimaisilta öljy-yhtiöiltä hankitusta polttoaineesta maksetun tullin osittaisessa palauttamisessa on kyse perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetusta tuesta. Valtio luopuu tulosta, joka kannettaisiin, jos järjestelmää ei sovellettaisi, mistä vientiin suuntautunut yksikkö sai etua perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, koska sen maksuvalmius parani, kun se sai palautusta valtion liikevaihtoverosta ja polttoaineesta yleensä maksettavista tulleista. Tuet ovat oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia, joten perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ne ovat erityistä ja tasoitustoimenpiteiden alaista tukea. Vientiin suuntautuneen yksikön vientitavoite, joka esitetään EXIM-policy 02–07 -asiakirjan kohdassa 6.1, on etujen saamisen olennainen edellytys.

3.2.5 *Tuen määrän laskeminen*

(42) Tuen määrä laskettiin tutkimusajanjaksolla paikallisesti hankituista tavaroista palautetun valtion liikevaihtoveron sekä kotimarkkinoilta hankitusta polttoaineesta maksettujen tullien osittaisen palautuksen perusteella. Tuen saamiseksi väistämättä aiheutuvat kustannukset vähennettiin tästä määrästä perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jolloin saatiin tuen määrä (osoittaja). Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Näin saatu tukimarginaali oli 3,2 prosenttia.

3.3 **Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS)**

3.3.1 *Oikeusperusta*

(43) DEPB-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus esitetään EXIM-policy 2004–2009 -asiakirjan kohdassa 4.3 ja HOP I 2004–2009 -käsikirjan kohdissa 4.37–4.53.

3.3.2 *Havainnot*

(44) Todettiin, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei saanut mitään etuja DEPB-järjestelmästä tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi järjestelmän tarkempaa analysointia ei pidetty tarpeellisena tässä tutkimuksessa.

3.4 **Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)**

3.4.1 *Oikeusperusta*

(45) EPCG-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 2004–2009 -asiakirjan kohdassa 5 ja HOP I 2004–2009 -käsikirjan kohdassa 5.

3.4.2 *Havainnot*

(46) Todettiin, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei saanut mitään etuja EPCG-järjestelmästä tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi järjestelmän tarkempaa analysointia ei pidetty tarpeellisena tässä tutkimuksessa.

3.5 **Tuloverosta vapauttamista koskeva järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES)**

(47) Todettiin, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei saanut mitään etuja ITE-järjestelmästä tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi järjestelmän tarkempaa analysointia ei pidetty tarpeellisena tässä tutkimuksessa.

3.6 **Ennakkolisenssijärjestelmä (Advance Licence Scheme, ALS) / Ennakkohyväksyntäjärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)**

3.6.1 *Oikeusperusta*

(48) Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on EXIM-policy 2004–2009 -asiakirjan kohdissa 4.1–4.1.14 ja HOP I 2004–2009 -käsikirjan kohdissa 4.1–4.30. Järjestelmän nimi muuttui ennakkohyväksyntäjärjestelmäksi 1 päivänä huhtikuuta 2006.

3.6.2 *Havainnot*

(49) Todettiin, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei saanut mitään etuja AA-järjestelmästä tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi järjestelmän tarkempaa analysointia ei pidetty tarpeellisena tässä tutkimuksessa.

3.7 **Maharashtran osavaltion kannustinjärjestelmä (Package Scheme of Incentives of the Government of Maharashtra)**

3.7.1 *Oikeusperusta*

(50) Kannustaakseen teollisuuden sijoittautumista osavaltion vähän kehittyneille alueille Maharashtran osavaltio on vuodesta 1964 myöntänyt kannustimia osavaltion kehittyville alueille perustettaville uusille yksiköille tai siellä jo sijaitsevien yksiköiden laajennuksille; kannustimet ovat osa järjestelmää, joka tunnetaan nimellä ”Package Scheme of Incentives”. Järjestelmää on muutettu monta kertaa sen käyttöönoton jälkeen, ja vuoden 2001 järjestelmä oli toiminnassa 1 päivän huhtikuuta 2001 ja 31 päivän maaliskuuta 2006 välisenä aikana, jonka jälkeen sen voimassaoloa pidennettiin vuodella 31 päivään maaliskuuta 2007. Maharashtran osavaltion PSI-järjestelmässä on useita alajärjestelmiä, joista tärkeimmät ovat seuraavat: i) paikallisveron palautus; ii) vapautus sähköverosta; ja iii) vapautus paikallisesta liikevaihtoverosta / paikallisen liikevaihtoveron lykkääminen. Maharashtran osavaltion mukaan vuoden 2001 järjestelmä ei sisällä viimeksi mainittua verojärjestelmää eli liikevaihtoverosta vapauttamista tai veron lykkäämistä. Tutkimuksessa kuitenkin vahvistettiin, että yrityksen oikeus järjestelmän mukaisiin etuuksiin on esitetty tukikelpoisuutta koskevassa todistuksessa. Tutkimuksessa kävi ilmi, että ainoa yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tutkimusajanjaksolla hyödyntämä alajärjestelmä oli itse asiassa liikevaihtoveron lykkäämistä koskeva järjestelmä (osa edellä olevaa iii kohtaa).

3.7.2 *Tukikelpoisuus*

(51) Jotta yritys olisi tukikelpoinen, sen on investoitava osavaltion vähemmän kehittyneille alueille (jotka on luokiteltu taloudellisen kehitysasteen mukaan eri luokkiin, esim. vähän kehittynyt alue, vähemmän kehittynyt alue ja vähiten kehittynyt alue) joko perustamalla sinne uusi tuotantolaitos tai tekemällä suuria pääomainvestointeja olemassa olevan tuotantolaitoksen laajentamiseksi tai sen toiminnan monipuolistamiseksi. Tärkein peruste kannustimen määrää vahvistettaessa on sen alueen luokitus, jolla yritys sijaitsee tai jolle se aikoo sijoittautua, sekä investointien suuruus.

3.7.3 *Käytännön toteutus*

(52) Maharashtran osavaltion yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle antamassa tukikelpoisuustodistuksessa todettiin, että yrityksellä oli liikevaihtoveron lykkäämistä koskevan alajärjestelmän nojalla lupa lykätä sen kotimarkkinamyynnistä perityn valtion liikevaihtoveron maksamista 12 vuotta keruuvuodesta lukien.

3.7.4 *Päätelmät*

(53) Maharashtran osavaltion PSI-järjestelmän liikevaihtoveron lykkäämistä koskevasta alajärjestelmästä annetaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tukea. Edellä esitetty alajärjestelmä on Maharashtran osavaltion viranomaisten taloudellista tukea, koska kyseinen etu lykkää Maharashtran osavaltion muutoin saamien tulojen keruuta. Lisäksi lykkäämisestä koituu etua yritykselle, koska se parantaa yrityksen maksuvalmiutta.

(54) Tätä alajärjestelmää voivat käyttää ainoastaan yritykset, jotka ovat investoineet tietyille määritetyille maantieteellisille alueille, joilla Maharashtran osavaltiolla on lainkäyttövalta. Järjestelmää eivät voi hyödyntää näiden alueiden ulkopuolella sijaitsevat yritykset. Edun suuruus vaihtelee alueittain. Järjestelmä on perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti erityinen ja mahdollistaa siten tasoitustoimenpiteet.

3.7.5 *Tuen määrän laskeminen*

(55) Maksun lykkäämistä koskevassa järjestelyssä osavaltion liikevaihtoveron lykätyn määrän tutkimusajanjaksolla katsotaan vastaavan Maharashtran osavaltion myöntämää samansuuruista korotonta lainaa. Niinpä yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle koitunut etu on laskettu sen korkoprosentin perusteella, joka vastaavasta kaupallisesta lainasta olisi tutkimusajanjaksolla pitänyt maksaa.

(56) Tukien määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson koko yrityksen liikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki ei ole riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(57) Edellä olevan perusteella yrityksen tämän järjestelyn puitteissa saaman tuen määrä on 0,6 prosenttia.

3.8 **Vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme, ECS)**

3.8.1 *Oikeusperusta*

(58) Järjestelmää kuvataan yksityiskohtaisesti Intian keskuspankin (Reserve Bank of India, RBI) Master Circular IECD -yleiskirjeessä nro 02/04.02.02/2006–07 (valuuttamääräiset vientiluotot ulkomaanvaluuttana) ja yleiskirjeessä nro 01/04.02.02/2006–07 (rupiamääräiset vientiluotot), jotka on osoitettu kaikille Intian kaupallisille pankeille.

3.8.2 *Tukikelpoisuus*

(59) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea. Yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan havaittiin saaneen etuja järjestelmästä.

3.8.3 *Käytännön toteutus*

(60) Intian keskuspankki asettaa tässä järjestelmässä sitovat enimmäistasot sekä Intian rupia- että valuuttamääräisten vientiluottojen koroille, joita kaupalliset pankit voivat soveltaa viejiin, jotta viejät voisivat saada luottoja kansainvälisesti kilpailukykyisillä koroilla. ECS-järjestelmässä on kaksi alajärjestelmää: ennen vientiä sovellettava vientiluottojärjestelmä (Pre-Shipment Export Credit Scheme), joka kattaa viejälle ennen vientiä tuotteiden oston, käsittelyn, valmistuksen, pakkaamisen ja/tai kuljetuksen rahoittamista varten annetut luotot, ja viennin jälkeen sovellettava vientiluottojärjestelmä (Post-Shipment Export Credit Scheme), josta voi saada käyttöpääomalainoja vientisaamisten rahoittamiseen. Intian keskuspankki myös velvoittaa pankit osoittamaan tietyn määrän niiden nettopankkiluotoista vientirahoitukseen.

(61) Mainittujen RBI:n yleiskirjeiden ansiosta viejät voivat saada vientiluottoja puhtaasti markkinaehtojen mukaan annettavien tavanomaisten kaupallisten luottojen (käteisluottojen) korkoa edullisemmalla korolla.

3.8.4 *EC-järjestelmää koskevat päätelmät*

(62) Ensinnäkin RBI:n yleiskirjeissä vahvistetut ECS-luottojen edulliset korot voivat vaikuttaa alentavasti viejän korkokustannuksiin verrattuna puhtaasti markkinaolosuhteiden mukaan määräytyviin korkokustannuksiin ja tässä tapauksessa antaa tällaiselle viejälle perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua etua. Edun koitumista koskeva päätelmä tehtiin ainoastaan niissä tapauksissa, joissa todettiin tällaisia korkotasojen eroja. RBI:n yleiskirjeiden perusteella annettujen luottojen ja kaupallisten käteisluottojen korkotasojen erot eivät selity pelkästään kaupallisen pankin markkinakäyttäytymisellä.

(63) Toiseksi ja siitä huolimatta, että EC-järjestelmässä näiden edullisten luottojen myöntäjinä ovat kaupalliset pankit, kyseessä on perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettu viranomaisten taloudellinen tuki. RBI on julkinen elin ja kuuluu siis perusasetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin ”julkisiin viranomaisiin”. Se on täysin valtion omistuksessa, toteuttaa poliittisia tavoitteita eli esimerkiksi rahapolitiikkaa, ja sen johdon nimittää Intian valtio. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti RBI ohjaa yksityisiä elimiä siten, että kaupallisia pankkeja sitovat muun muassa RBI:n yleiskirjeissä vahvistetut vientiluottojen enimmäiskorot sekä määräykset siitä, että kaupallisten pankkien on osoitettava tietty määrä nettopankkiluotoistaan vientirahoitukseen. RBI:n harjoittama ohjaus velvoittaa kaupalliset pankit toteuttamaan perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja toimia eli tässä tapauksessa antamaan edullisia vientiluottoja. Tällainen varojen suora siirto tiettyjen ehtojen mukaisten lainojen muodossa on yleensä valtiolle itselleen kuuluva tehtävä, eikä käytäntö tosiasiassa eroa valtioiden yleensä harjoittamasta toiminnasta (perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohta). Tukea pidetään erityisenä ja tasoitustoimenpiteiden alaisena, sillä edullisia korkoja myönnetään ainoastaan vientirahoitukseen, joten ne ovat oikeudellisesti vientituloksesta riippuvia perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti.

3.8.5 *Tuen määrän laskeminen*

(64) Tuen määrä on laskettu tutkimusajanjaksona käytettyjen vientiluottojen korkojen ja sellaisten korkojen, jotka asianomaisen yrityksen olisi pitänyt maksaa tavanomaisista kaupallisista luotoista, määrien erotuksen perusteella. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson viennin kokonaisliikevaihtoon (nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja sai EC-järjestelmän mukaista etua ja sai tukea 0,9 prosenttia.

3.9 **Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä**

(65) Perusasetuksen säännösten mukaisten, tutkimuksen kohteena olevan vientiä harjoittavan tuottajan tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä tutkimusajanjaksolla arvon perusteella ilmaistuna on 4,7 prosenttia.

(66) Käytettävissä olevien tietojen perusteella yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osuus Intiasta yhteisöön viedystä sulfaniilihaposta oli 100 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Sellaisia tietoja ei ollut saatavilla, jotka olisivat osoittaneet, että muiden mahdollisten vientiä harjoittavien tuottajien tukitaso olisi ollut alhaisempi.

JÄRJESTELMÄ / YRITYS	EOU (*)	DEPBS	EPCGS	ITES	ALS	Maharashtran osavaltion järjestelmä	ECS (*)	Yhteensä
	%	%	%	%	%	%	%	%
Kokan Synthetics and Chemicals Private Limited	3,2	nolla	nolla	nolla	nolla	0,6	0,9	4,7

(*) Tähdellä merkityt tuet ovat vientitukia.

3.10 **Vientituen jatkumista tai toistumista koskevat päätelmät**

(67) Perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen tuen jatkumiseen tai toistumiseen.

(68) Vaikka tukimarginaali toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun aikana oli alempi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa, yhteistyössä toimineen intialaisen tarkasteltavana olevan tuotteen viejän havaittiin saavan edelleen etua Intian viranomaisten antamista tasoitustoimenpiteiden alaisista tuista. Tutkimusajanjaksolla tutkitun tärkeimmän järjestelmän eli EOU-järjestelmän osalta EXIM-politiikan mukainen vientiin suuntautuneen yksikön asema tarjoaa toistuvia etuja, eikä ole merkkejä siitä, että ohjelmat lakkautettaisiin vähitellen lähitulevaisuudessa. Näissä olosuhteissa on selvää, että tarkasteltavana olevan tuotteen viejä saa edelleen tasoitustoimenpiteiden alaista tukea tulevaisuudessakin.

(69) Koska on osoitettu, että tuen antaminen jatkui tarkastelun aikana ja todennäköisesti jatkuu myös tulevaisuudessa, tuen toistumisen tarkastelulla ei ole merkitystä tässä yhteydessä.

3.11 **Muuttuneiden olosuhteiden pysyvyys**

(70) Perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin myös, voidaanko polkumyyntiin liittyvien olosuhteiden muutosta suhteessa alkuperäiseen tutkimukseen kohtuudella pitää pysyvänä.

(71) On muistettava, että osittainen välivaiheen tarkastelu koski ainoastaan Kokan Synthetics & Chemicals Pvt. Ltd:n tuen tasoa, koska muut intialaiset viejät eivät toimineet yhteistyössä.

(72) Edellä 68 kappaleessa esitettyjen päätelmien valossa muuttuneiden olosuhteiden pysyvyydestä voidaan todeta, että ei ole syytä katsoa, etteikö tukitason muuttuminen olisi pysyvää luonteeltaan.

4. **YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ**

(73) Samankaltaista tuotetta valmistaa yhteisössä kaksi tuottajaa, joiden tuotanto muodostaa perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun koko yhteisön tuotannon.

(74) Alkuperäisessä tutkimuksessa mukana olleet yritykset ”Sorochimie Chimie Fine” ja ”Quimigal SA” ovat vaihtaneet nimeä; ensimmäinen on nyt ”Ardenity” ja jälkimmäinen ”CUF Químicos Industriais”.

(75) Nämä kaksi tuottajaa toimivat tutkimuksessa yhteistyössä ja kannattivat tarkastelupyyntöä. Ne siis muodostavat perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa ja 10 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan.

5. **YHTEISÖN MARKKINOIDEN TILANNE**

5.1 **Kulutus yhteisön markkinoilla**

(76) Todettavissa oleva yhteisön kulutus määritettiin seuraavien tekijöiden perusteella:

— tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti yhteisön markkinoille (tiedot saatu Eurostatilta),

— yhteisön tuotannonalan kokonaismyynti yhteisön markkinoilla (tiedot saatu kyselylomakkeen vastauksista).

(77) Sulfaniilihapon kulutus yhteisössä tutkimusajanjaksolla oli noin 10 000 tonnia. Tarkastelujaksolla kulutus laski 6 prosenttia.

Taulukko 1

Kulutus yhteisön markkinoilla

	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajan-jakso
Kulutus (tonnia)	10 684	10 443	10 899	9 939	9 997
Indeksi	100	98	102	93	94

5.1.1 *Tämänhetkinen tuonti asianomaisesta maasta*

(78) Jotta liiketietojen luottamuksellisuus voitaisiin säilyttää, ottaen huomioon, että Kokan edustaa 100:aa prosenttia Intiasta peräisin olevasta tuonnista ja yhteisön tuotannonala muodostuu ainoastaan kahdesta tuottajasta, tiedot taulukoissa 2–5 on esitetty indeksoituina.

5.1.2 *Asianomaisen tuonnin määrä ja markkinaosuus tutkimusajanjaksolla*

(79) Intiasta peräisin olevan tuonnin määrä ja markkinaosuudet kehittyivät seuraavissa taulukoissa esitetyn mukaisesti.

Taulukko 2

Tuonti asianomaisesta maasta

Tuonti ()	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajan-jakso
Indeksi	100	54	59	56	60

Lähde: Eurostat.

Taulukko 3

Asianomaisen maan markkinaosuus

Markkinaosuus	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajan-jakso
Indeksi	100	55	58	60	64

(80) Tuonti asianomaisesta maasta väheni 40 prosenttia ja intialaisen tuonnin markkinaosuus 36 prosenttia vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

5.2 **Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin hintakehitys ja hinnoittelu**

Taulukko 4

Tarkasteltavana olevan tuonnin hinnat

Yksikköhinnat	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajan-jakso
Indeksi	100	85	96	110	111

Lähde: Eurostat.

(81) Intiasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuonnin keskimääräinen hinta kohosi 11 prosenttia tarkastelujaksolla.

(82) Tutkimusajanjaksolla esiintyneen hintojen alittavuuden määrittämiseksi verrattiin yhteisön tuotannonalan etuyhteydettömiltä asiakkailta veloittamia noudettuna lähettäjältä -hintoja asianomaisen maan CIF yhteisön rajalla -hintoihin, joita oli oikaistu asianmukaisesti, jotta ne vastaisivat hintoja määräsatamissa. Oikaisu tehtiin lisäämällä hintoihin tavanomaiset tullit ja tuonnin jälkeiset kustannukset. Vertailu osoitti, että oikaistut Intian hinnat eivät alittaneet yhteisön tuotannonalan hintoja. Havaittua hintojen nousua ja alittavuuden puutetta tarkasteltaessa olisi otettava huomioon intialaisen viejän tarjoamat eri hintasitoumukset toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen vuonna 2002.

5.3 **Tuonti muista kolmansista maista**

Taulukko 5

Tuonti muista kolmansista maista

Ulkomaat	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajanjakso
Tuonti (indeksi)	100	93	114	91	91
Markkinaosuus (indeksi)	100	95	112	98	97
Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	855	930	1 077	1 059	1 018
Indeksi	100	109	126	124	119

Lähde: Eurostat.

(83) Muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin määrä väheni 9 prosenttia tarkastelujaksolla. Niiden markkinaosuus supistui hieman eli 3 prosenttia. Tärkeimmät viejämaat eli Amerikan yhdysvallat ja Kiina vastasivat lähes 100 prosentista tästä tuonnista tarkastelujaksolla.

(84) Muista kolmansista maista peräisin olevan sulfaniilihapon hinnat olivat keskimäärin yhteisön tuotannonalan ja myös Intian hintoja alhaisemmat. On muistettava, että Kiinasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuontiin sovellettiin 21 prosentin suuruista polkumyyntitullia vuonna 2002, ja se korotettiin 33,7 prosenttiin vuonna 2004 absorptiotutkimuksen jälkeen.

5.4 **Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne**

5.4.1 *Alustavat huomiot*

(85) Liiketietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi yhteisön tuotannonalan muodostavia kahta yritystä koskevat tiedot on esitetty indeksoidussa muodossa.

(86) Perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti tarkasteltiin kaikkia yhteisön tuotannonalan kannalta asiaankuuluvia taloudellisia tekijöitä ja indeksejä.

5.4.2 *Yhteisön tuotannonalaa koskevat tiedot*

a) Tuotanto, käytössä oleva tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

Taulukko 6

Tuotanto, käytössä oleva tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajanjakso
Kapasiteetti (tonnia) (indeksi)	100	100	100	105	112
Tuotanto (tonnia) (indeksi)	100	119	115	115	117
Kapasiteetin käyttöaste (indeksi)	100	119	115	109	105

Lähde: Yhteisön tuotannonalan kyselyvastaukset.

(87) Yhteisön tuotannonalan tuotantomäärä oli tutkimusajanjaksolla 17 prosenttia suurempi tarkastelujakson alun tuotantomäärään verrattuna. Myös yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti kasvoi tarkastelujaksolla 12 prosenttia, kun yksi yhteisön tuottaja lisäsi kapasiteettiaan investoimalla laitteisiin voidakseen tuottaa puhdaslaatuista sulfaniilihappoa. Nämä kaksi tekijää yhdessä johtivat siihen, että yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste kasvoi tarkastelujakson aikana. On vielä huomattava, että yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste oli tyydyttävä (75–80 prosenttia) tutkimusajanjaksolla.

b) Varastot

(88) Yhteisön tuotannonalan vuoden lopun varastojen määrä putosi tarkastelukaudella 22 prosenttia. Varastojen määrä laski voimakkaasti vuonna 2004 ja 2005 mutta kasvoi vähitellen vuonna 2006 ja tutkimusajanjaksolla.

Taulukko 7

Loppuvarastojen määrä

	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajanjakso
Varastot (tonnia) (indeksi)	100	35	38	64	78

Lähde: Yhteisön tuotannonalan kyselyvastaukset.

c) Myynnin määrä, markkinaosuus ja kasvu

(89) Yhteisön tuotannonalan myyntimäärä tutkimusajanjaksolla oli 5 prosenttia korkeampi kuin tarkastelujakson alussa. Yhteisön kulutus laski 6 prosenttia tarkastelukaudella (ks. 77 kappale), ja yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi 12 prosenttia samalla kaudella. Tarkastelujakson aikana yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi yli 7 prosenttiyksikköä. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pysytteli 50 prosentin yläpuolella koko tarkastelujakson ajan.

Taulukko 8

Myyntimäärät ja markkinaosuus

	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä (tonnia) (indeksi)	100	114	107	105	105
Markkinaosuus (prosenttia) (indeksi)	100	116	105	113	112

Lähde: Yhteisön tuotannonalan kyselyvastaukset.

(90) On huomattava, että yhteisön kulutuksen lasku vuonna 2006 ja tutkimusajanjaksolla vaikutti jonkin verran yhteisön tuotannonalan kasvuun. Markkinaosuuden kasvua selittää lähes vastaava myyntimäärän lisääntyminen ja heikentyvä kulutus tarkastelujakson loppua kohti.

d) Yhteisön hintoihin vaikuttavat tekijät

(91) Yhteisön tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat nousivat tarkastelujakson aikana merkittävästi eli 26 prosenttia. Vuodesta 2005 lähtien havaitussa kehityksessä vaikuttaisivat tulevan esiin erityisesti vuonna 2004 kiinalaista tuontia vastaan käyttöön otettujen absorptiotoimenpiteiden vaikutukset. Yhteisön tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat nousivat merkittävästi vuoden 2004 ja 2005 välillä ja pysyttelivät sen jälkeen melko vakaina. Nousu oli kuitenkin vähäisempää kuin aniliinin hinnannousu; aniliini on puolestaan merkittävin raaka-aine sulfaniilihapon tuotannossa. Aniliinin, joka on bentseenijohdannainen, osuus kaikista valmistuskustannuksista oli tutkimusajanjaksolla 50 prosenttia, ja sen hinta nousi noin 45 prosenttia vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välillä.

Taulukko 9

Myyntihinnat

	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen myyntihinta (indeksi)	100	104	124	125	126

Lähde: Yhteisön tuotannonalan kyselyvastaukset.

e) Työntekijämäärä ja tuottavuus

(92) Työntekijöiden määrä laski 9 prosenttia vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välillä, kun taas tuotanto lisääntyi, mikä osoittaa yhteisön tuotannonalan tuottavuuden ja kilpailukyvyn kohoamista. Keskimääräiset kustannukset työntekijää kohti kuitenkin kasvoivat samalla kaudella 15 prosenttia.

Taulukko 10

Työllisyys ja tuottavuus

	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajanjakso
Työllisyys (indeksi)	100	96	96	98	91
Tuottavuus (indeksi)	100	125	120	117	129
Keskimääräiset työvoimakustannukset (indeksi)	100	82	94	106	115

Lähde: Yhteisön tuotannonalan kyselyvastaukset.

f) Kannattavuus

Taulukko 11

Kannattavuus

	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajanjakso
Indeksi	100	– 1 286	1 519	335	191

Lähde: Yhteisön tuotannonalan kyselyvastaukset.

(93) Yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli noin 1 prosentti tai sen alle liikevaihdosta, vuotta 2005 lukuun ottamatta. Yhteisön tuotannonala kirjasi merkittäviä tappioita vuonna 2004, kun taas vuosina 2005 ja 2006 ja tutkimusajanjaksolla saavutettiin voittoa. Kun otetaan huomioon, että yhteisön tuotannonalan tuottavuus oli huomattavan alhainen vuonna 2003, tarkastelujaksolla havaittu kohoaminen johti kannattavuuteen, joka oli edelleen huomattavasti alle tason, jota voidaan pitää hyväksyttävänä tämäntyyppisessä teollisuudessa.

(94) On myös huomattava, että yhteisön tuotannonalan kannattavuuteen vaikutti raaka-aineen hintojen kehitys. Keskimääräiset tuotantokustannukset nousivat 25 prosenttia vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Aniliini on siis tärkein tekijä sulfaniilihapon tuotannossa, kuten 91 kappaleessa todettiin, ja sen osuus on noin puolet tuotantokustannuksista. Koska aniliinin hinnat kohosivat merkittävästi vuonna 2004, yhteisön tuotannonala ei pystynyt siirtämään hinnannousua asiakkaiden maksettavaksi ja sille aiheutui tappioita. Yhteisön tuotannonalan tilanne koheni vuonna 2005, kun aniliinin hinnat vakaantuivat ja yhteisön tuotannonala pystyi nostamaan sulfaniilihapon hintoja siinä määrin, että se pystyi kattamaan raaka-aineiden kustannusten hinnannousun. Vuonna 2006 ja tutkimusajanjaksolla yhteisön tuotannonalan kannattavuus laski alle 1 prosenttiin liikevaihdosta, kun aniliinin hinta kohosi uudelleen.

g) Investoinnit, sijoitetun pääoman tuotto ja pääoman saanti

Taulukko 12

Investoinnit ja sijoitetun pääoman tuotto

	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajan-jakso
Investoinnit (indeksi)	100	39	57	255	305
Sijoitetun pääoman tuotto (indeksi)	100	– 1 779	2 498	420	224

Lähde: Yhteisön tuotannonalan kyselyvastaukset.

(95) Yhteisön tuotannonala teki edelleen investointeja sulfaniilihapon tuotantoon koko tarkastelujakson ajan. Yksi yhteisön tuottaja teki vuonna 2006 ja tutkimusajanjaksolla investointeja – pääasiassa olemassa olevien tuotantohyödykkeiden ylläpitoon liittyvien investointien lisäksi – lisätäkseen kapasiteettiaan puhdaslaatuisen sulfaniilihapon tuotannossa. On kuitenkin huomattava, että uuden kapasiteetin odotetaan olevan täysimittaisesti käytössä vasta vuodesta 2008.

(96) Koska yhteisön tuotannonalan voitot ovat olleet alhaisia koko tarkastelujakson ajan, myös investointien tuottoa kuvaava luku, joka ilmaisee tuloksen prosentteina sulfaniilihapon tuotantoon sijoitettujen varojen keskimääräisestä nettokirjanpitoarvosta tilikauden alussa ja lopussa ennen veroja, on myös pysynyt hyvin alhaisena eli noin 2 prosentissa tutkimusajanjaksolla.

(97) Tutkimuksessa kävi ilmi, että yhteisön tuotannonalan heikko rahoitustilanne vaikeutti sen pääoman saantia. Vaikka yksi yhteisön tuottajista on osa suurta yhtymää, pääomatarpeita ei aina tyydytetä toivotussa määrin, koska yhtymän sisällä varat ohjataan yleensä kannattavimpiin yksiköihin.

h) Kassavirta

(98) Kassavirta heikkeni merkittävästi, 85 prosenttia vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välillä, mutta pysyi edelleen positiivisena. Kassavirran kehitys ei seuraa kannattavuuden kehitystä, koska siihen vaikuttavat tekijät, joihin ei liity maksutapahtumaa, kuten poistot ja inventoidun omaisuuden liikkeet.

Taulukko 13

Kassavirta

Kassavirta	2003	2004	2005	2006	Tutkimusajan-jakso
Indeksi	100	41	64	32	15

Lähde: Yhteisön tuotannonalan kyselyvastaukset.

5.5 **Päätelmä**

(99) Useimmat yhteisön tuotannonalan indikaattorit kehittyivät myönteisesti vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välillä: myyntimäärä, kapasiteetin käyttöaste, tuotantomäärä, loppuvarastot, tuottavuus, investoinnit ja sijoitetun pääoman tuotto. Yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli kuitenkin alle 1 prosentti liikevaihdosta tutkimusajanjaksolla.

(100) Yhteisön tuotannonala on saanut etua sulfaniilihapon yksikköhinnan kohoamisesta varsinkin vuodesta 2004 tutkimusajanjakson loppuun. Myyntihinnan nousu ei kuitenkaan täysin kompensoinut tuotantokustannusten kohoamista, ja näin ollen voittomarginaali heikkeni.

(101) Lisäksi yhteisön kulutuksen lasku vuonna 2006 ja tutkimusajanjaksolla vaikeutti jonkin verran yhteisön tuotannonalan toipumista.

(102) Kaiken kaikkiaan on selvää, että tuen vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto antoi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden vakauttaa tilanteensa, mutta ei täysin toipua vahingollisesta tilanteesta, koska raaka-aineen hinnat nousivat eikä yhteisön tuotannonala pystynyt siirtämään nousua asiakkaiden maksettavaksi. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että yhteisön tuotannonala alkoi investoida uusiin laitteisiin tarkastelujakson aikana.

(103) Edellä esitetyn perusteella kävi ilmi, että toisaalta määrää kuvaavat indikaattorit kehittyivät positiivisesti tarkastelujaksolla, mutta toisaalta yhteisön tuotannonalaan liittyvät taloudelliset indikaattorit, kuten kannattavuus ja kassavirta, osoittivat, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne on edelleen riskialtis. Sen vuoksi päätellään, että yhteisön tuotannonala ei ollut täysin toipunut tukien vahingollisista vaikutuksista.

6. VAHINGON TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

6.1 Yleistä

(104) Perusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti arvioitiin, miten todennäköistä vahingon toistuminen olisi, jos voimassa olevat toimenpiteet kumotaan. Tätä varten tarkasteltiin erityisesti asianomaisesta maasta peräisin olevan viennin määrän ja hinnan kehitystä sekä niiden todennäköisiä vaikutuksia yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, jos toimenpiteet eivät olisi voimassa.

6.2 Asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin määrän ja hinnan kehitys, jos toimenpiteet kumotaan

(105) On muistettava, että vaikka tukien vastaisia toimenpiteitä olikin käytössä, asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus oli 9,7 prosenttia tutkimusajanjaksolla.

(106) Tutkimuksessa kävi ilmi, että yhteistyössä toimivalla intialaisella vientiä harjoittavalla tuottajalla oli huomattavasti käyttämätöntä kapasiteettia, yli 30 prosenttia yhteisön kulutuksesta. Tämä käyttämätön kapasiteetti osoittaa, että kyseisellä vientiä harjoittavalla tuottajalla oli mahdollisuus lisätä sulfaniilihapon nykyistä tuotantoaan ja näin ollen myös sen vientiä yhteisöön.

(107) On myös huomattava, että yhteisön kulutus laski hieman tarkastelujaksolla, eikä ole odotettavissa, että kysyntä tulevina vuosina olisi sellainen, että se pystyisi ottamaan vastaan mahdollisesti lisääntyvän tuonnin Intiasta, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Tässä tilanteessa sulfaniilihapon vienti Intiasta hyvin todennäköisesti korvaisi suuren osan yhteisön tuotannonalan myynnistä, koska tuontihinnat ovat todennäköisesti yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisemmat.

(108) Tutkimuksessa vahvistui, että yhteisön markkinat ovat edelleen houkuttelevat intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan kannalta. Sen muihin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin keskimääräiset hinnat olivat merkittävästi alemmat kuin yhteisöön suuntautuvan viennin keskimääräiset hinnat. Se, että Intian vientihinnoissa ei havaittu hintojen alittavuutta, johtuu Intian osalta voimassa olleesta hintasitoumuksesta eli toimenpiteiden voimassaolosta. Tällöinkin kuitenkin Intian CIF-vientihintojen havaittiin olevan keskimäärin yhteisön tuotannonalan hintoja alemmat (noin 7 prosenttia).

(109) Sen vuoksi on todennäköistä, että jos toimenpiteitä ei ole voimassa, intialaisella vientiä harjoittavalla tuottajalla olisi kannustin hyödyntää merkittäviä määriä käyttämättömästä kapasiteetistaan ja ohjata muihin kolmansiin maihin suuntautuvaa vientiään houkuttelevammille yhteisön markkinoille hinnoilla, jotka ovat huomattavasti alemmat kuin yhteisön tuotannonalan nykyiset hinnat.

6.3 Päätelmät vahingon toistumisen todennäköisyydestä

(110) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että jos toimenpiteiden annetaan raueta, yhteisön markkinoille tulee erittäin todennäköisesti tuontia asianomaisesta maasta merkittäviä määriä tuetuin hinnoin, jotka ovat alle yhteisön tuotannonalan hintojen. Tämä saisi mitä todennäköisimmin hinnat laskuun yhteisön markkinoilla, mikä oletettavasti heikentäisi yhteisön tuotannonalan taloudellista tilannetta. Se vahingoittaisi erityisesti tarkastelujaksolla ilmennyttä osittaista elpymistä ja johtaisi todennäköisesti vahingon toistumiseen.

7. YHTEISÖN ETU

7.1 Johdanto

(111) Perusasetuksen 31 artiklan mukaisesti tarkasteltiin, olisiko nykyisten tuen vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen kokonaisuudessaan yhteisön edun vastaista. Yhteisön etua arvioitaessa otettiin huomioon kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat.

(112) Tämä tutkimus on tarkastelu, jonka tarkoitus on analysoida tilannetta, jossa tuen vastaiset toimenpiteet ovat jo olleet käytössä, joten siinä voidaan arvioida, onko nykyisillä toimenpiteillä ollut kohtuuttoman kielteisiä vaikutuksia asianomaisiin osapuoliin.

(113) Tällä perusteella tutkittiin, oliko vahinkoa aiheuttavan tuetun tuonnin toistumisen todennäköisyyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, että tässä nimenomaisessa tapauksessa toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole yhteisön edun mukaista.

7.2 **Yhteisön tuotannonalan etu**

(114) Voidaan kohtuudella odottaa, että yhteisön tuotannonala edelleen hyötyy nykyisin voimassa olevista toimenpiteistä ja toipuu lisäämällä markkinaosuuttaan ja parantamalla tuottavuuttaan. Mikäli toimenpiteitä ei pidetä voimassa, on todennäköistä, että yhteisön tuotannonala alkaa taas kärsiä asianomaisesta maasta peräisin olevan, tuetun tuonnin lisääntymisestä ja että sen nykyinen herkkä taloudellinen tilanne huonontuu.

(115) Tällä perusteella voidaan päätellä, että toimenpiteiden jatkaminen olisi yhteisön tuotannonalan edun mukaista.

7.3 **Maahantuojien etu**

(116) On muistettava, että alkuperäisessä tutkimuksessa havaittiin, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi vakavaa vaikutusta yhteisön sulfaniilihapon tuojiin. Tämän vaikuttaisi vahvistavan se, että ne eivät tehneet yhteistyötä tässä tutkimuksessa. Sen vuoksi ei esitetty mitään pakottavia syitä, joiden perusteella toimenpiteiden käyttöönotto olisi tuojien edun vastaista.

7.4 **Käyttäjien etu**

(117) Komissio lähetti kyselylomakkeen kaikille tiedoissa olleille 31 käyttäjälle, joista ainoastaan neljä toimitti vastauksen. Optisia kirkasteita tuottavilta yhteisön yrityksiltä saatiin kolme vastausta ja väriaineita tuottavalta yritykseltä yksi. Näiden käyttäjien toimittamat tiedot toimenpiteiden vaikutuksesta ja sulfaniilihapon osuudesta niiden tuotantokustannuksista eivät kuitenkaan olleet merkityksellisiä.

(118) Näiden neljän käyttäjän tuoma tarkasteltavana olevan tuotteen määrä oli 47,3 prosenttia yhteisön koko tuonnista. Koska nämä neljä käyttäjää ostivat sulfaniilihappoa merkittäviä määriä myös yhteisön tuotannonalalta, niiden osuus yhteisön kulutuksesta tutkimusajanjaksolla oli noin 40 prosenttia.

(119) Kolme käyttäjää esitti samat kommentit ja vastusti toimenpiteiden jatkamista sillä perusteella, että yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti ei riitä tyydyttämään kotimarkkinoiden kysyntää ja että toimenpiteet vahingoittavat niiden kilpailukykyä jatkojalostustuotteiden alalla. Neljäs käyttäjä ei ilmoittanut, puolsiko vai vastustiko se toimenpiteiden jatkamista.

(120) Tarjontatilanteesta yhteisön markkinoilla voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan nykyisellä tuotantokapasiteetilla voitaisiin tyydyttää noin 80 prosenttia yhteisön kulutuksesta. On myös korostettava, että yhteisön tuotannonala on investoinut uusiin laitteisiin lisätäkseen puhdaslaatuisen sulfaniilihapon tuotantoa. Toimenpiteiden tarkoituksena ei missään tapauksessa ole estää tuontia asianomaisesta maasta yhteisön markkinoille vaan varmistaa, ettei tuonti tapahdu tuetuin eikä vahinkoa aiheuttavin hinnoin. Sen vuoksi odotetaan, että tuonti asianomaisesta maasta yhteisön markkinoille jatkuu, kuten se jatkui toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen vuonna 2002.

(121) On myös huomattava, että sulfaniilihappoa tuotetaan yhteisön ulkopuolella vain muutamassa maassa, kuten Intiassa, Kiinassa ja Yhdysvalloissa. Sen vuoksi on tärkeää, että yhteisön tuotannonalan annetaan toimia tehokkaan kilpailun olosuhteissa, jotta kotimaista tuotetta voidaan jatkossakin toimittaa yhteisön kaikille käyttäjille.

(122) Käyttäjien kilpailukyvystä voidaan todeta, että tässä tutkimuksessa käyttäjiltä saatujen tietojen puutteesta huolimatta alkuperäisessä tutkimuksessa osoitettiin, että tuen vastaiset toimenpiteet lisäisivät sulfaniilihappoa sisältävien optisteiden kirkasteiden ja väriaineiden kokonaiskustannuksia alle 1 prosenttia.

(123) Edellä esitetyn perusteella ja alkuperäisessä tutkimuksessa tehtyjen päätelmien tavoin myös tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymisen tarkastelua koskevassa tutkimuksessa katsotaan, että toimenpiteiden jatkamisella ei olisi merkittävää kielteistä vaikutusta käyttäjien tilanteeseen.

7.5 **Yhteisön etua koskevat päätelmät**

(124) Edellä oleva huomioon ottaen todetaan, ettei ole pakottavia syitä olla jatkamatta nykyisten tuen vastaisten toimenpiteiden soveltamista.

8. **TASOITUSTOIMENPITEET**

(125) Kaikille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella suositellaan voimassa olevien toimenpiteiden jatkamista ja muuttamista. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolet voivat esittää huomautuksia. Huomautuksia, jotka antaisivat aihetta muuttaa edellä mainittuja päätelmiä, ei esitetty.

(126) Kun otetaan huomioon toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa tehdyt päätelmät tuetun tuonnin jatkumisesta, vahingon toistumisen todennäköisyydestä ja yhteisön edusta, Intiasta peräisin olevan sulfaniilihapon tuontia koskevat tasoitustoimenpiteet olisi pidettävä voimassa, jotta voitaisiin estää tuetun tuonnin yhteisön tuotannonalalle aiheuttaman vahingon toistuminen.

(127) Yhteistyössä toimineen intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan tuen tasoon rajoittuneen osittaisen välivaiheen tarkastelun päätelmien osalta katsotaan, että on asianmukaista muuttaa sovellettava tasoitustulli 7,1 prosentista 4,7 prosenttiin. Koska yhteistyössä toimineen tuottajan osuus Intiasta yhteisöön suuntautuneen sulfaniilihapon viennistä oli 100 prosenttia tutkimusajanjaksolla, on tarkoituksenmukaista, että samaa tullia sovelletaan myös muiden intialaisten tuottajien tuottamaan tuontiin. Tullia ei sovelleta sellaisten tarkasteltavana olevien tuotteiden tuontiin, jotka yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja, jonka sitoumus on hyväksytty päätöksellä 2006/37/EY, on valmistanut ja myynyt yhteisöön vientiä varten. On huomattava, että intialaiselta yritykseltä hyväksytyn sitoumuksen vähimmäistuontihintaa on muutettu, jotta otettaisiin huomioon yritykseen sovellettavan yhdistetyn kokonaistullin (polkumyynti- ja tasoitustulli) alentaminen.

(128) Tasoitustullin muuttamisella on vaikutusta lopulliseen 18,3 prosentin suuruiseen polkumyyntitulliin, jota sovelletaan Intiasta tuotuun sulfaniilihappoon ja joka otettiin käyttöön asetuksella (EY) N:o 1000/2008, koska viimeksi mainittua oikaistiin, jotta vältettäisiin vientituesta saatavien etujen kaksinkertainen huomioon ottaminen (on muistettava, että lopullinen polkumyyntitulli perustui polkumyyntimarginaaliin, koska sen havaittiin olevan alempi kuin vahingon poistava taso). Perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan ja polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti mihinkään tuotteeseen ei saa samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyynti- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituesta johtuvan saman tilanteen korjaamiseksi. Alkuperäisessä tutkimuksessa havaittiin, että jotkin tutkituista tukijärjestelmistä, joiden todettiin olevan vastatoimeen oikeuttavia, olivat tukien vastaisen perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vientitukia. Tällöin nämä tuet vaikuttavat ainoastaan vientiä harjoittavan intialaisen tuottajan vientihintaan polkumyyntimarginaalia suurentavasti. Näin ollen perusasetuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaan lopullista polkumyyntitullia oikaistiin, jotta otettaisiin huomioon todellinen polkumyyntimarginaali, sen jälkeen kun käyttöön on otettu lopullinen tasoitustulli, joka korjaa vientituen vaikutuksen (ks. asetuksen (EY) N:o 1339/2002 johdanto-osan 46 kappale).

(129) Tämän vuoksi Intiaa koskevaa lopullista polkumyyntitullia on oikaistava, jotta otetaan huomioon tämän tukien vastaisen tutkimuksen tutkimusajanjaksolla vientituesta saatujen etujen tarkistettu taso. Koska vientituesta saatujen etujen taso oli 4,1 prosenttia tutkimusajanjaksolla ja asetuksessa (EY) N:o 1339/2002 alun perin vahvistettu polkumyyntimarginaali oli 24,6 prosenttia, tarkistettu polkumyyntitulli on 20,5 prosenttia. Asetusta (EY) N:o 1000/2008 olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli Intiasta peräisin olevan CN-nimikkeeseen ex 2921 42 10 (Taric-koodi 2921 42 10 60) kuuluvan sulfaniilihapon tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan perusteella laskettava lopullinen tasoitustulli on 4,7 prosenttia.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, lopullista tullia ei kanneta 2 artiklan mukaisesti vapaaseen liikkeeseen luovutetuista tuontituotteista.

4. Jollei toisin säädetä, voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä sovelletaan.

2 artikla

1. Vapaaseen liikkeeseen luovutettavaksi ilmoitetut tuontituotteet, joita koskevan kauppalaskun ovat laatineet komission hyväksymän sitoumuksen antaneet, päätöksessä 2006/37/EY ja sen muutossäädöksissä luetellut yritykset, vapautetaan 1 artiklalla käyttöön otetuista tasoitustulleista seuraavin ehdoin:

— nämä yritykset ovat valmistaneet asianomaiset tuontituotteet, lähettäneet ne ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle yhteisössä ja laskuttaneet tätä niistä suoraan, ja

— tuonnin mukana on sitoumuslasku, joka on ainakin tämän asetuksen liitteessä tarkoitetut tiedot ja siinä määrätyn ilmoituksen sisältävä kauppalasku, ja

— tullille tulliselvitystä varten esitettävät tavarat vastaavat tarkoin sitoumuslaskussa olevaa kuvausta.

2. Tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä aina, kun 1 kohdassa lueteltujen ehtojen mukaisesti tulleista vapautettujen, 1 artiklassa kuvattujen tuotteiden osalta todetaan, että yksi tai useampi näistä ehdoista ei täyty. Tällöin katsotaan, että 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetty ehto ei täyty, jos todetaan, että sitoumuslasku ei ole liitteen säännösten mukainen tai että se ei ole aito, tai jos komissio on peruuttanut sitoumukselle antamansa hyväksynnän asetuksen (EY) N:o 384/96 8 artiklan 9 kohdan tai tukien vastaisen perusasetuksen 13 artiklan 9 kohdan mukaisesti asetuksella tai päätöksellä, jossa viitataan yhteen tai useampaan tiettyyn liiketoimeen ja ilmoitetaan, että yksi tai useampi vastaavista sitoumuslaskuista ei ole pätevä.

3. Tuojien on hyväksyttävä tavanomaisena kaupallisena riskinä se, että jos jokin osapuoli jättää täyttämättä yhden tai useamman 1 kohdassa luetelluista ja 2 kohdassa tarkemmin eritellyistä ehdoista, tämä voi johtaa tullivelan syntymiseen yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ([1]) 201 artiklan mukaisesti. Tullivelka kannetaan komission peruutettua sitoumukselle antamansa hyväksynnän.

3 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1000/2008 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Maa	Lopullinen tulli (%)
Kiinan kansantasavalta	33,7
Intia	20,5”

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 13 päivänä lokakuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. KOUCHNER

([1]) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

LIITE

Yrityksen myydessä sitoumuksen mukaisesti sulfaniilihappoa yhteisöön kauppalaskussa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1. Otsikko: ”SITOUMUKSEN MUKAISIA TAVAROITA KOSKEVA KAUPPALASKU”.

2. Kauppalaskun laatineen, sitoumuksen hyväksymisestä tehdyn komission päätöksen 2006/37/EY 1 artiklassa mainitun yrityksen nimi.

3. Kauppalaskun numero.

4. Kauppalaskun päivämäärä.

5. Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuina laskussa tarkoitetut tavarat tullataan yhteisön rajalla.

6. Tavaroiden tarkka kuvaus, jossa mainitaan

   — tuotteen valvontakoodi (PCN), jota käytetään sitoumuksessa (esimerkiksi PA99, PS85 tai TA98),

   — valvontakoodin tekniset/fysikaaliset eritelmät; esim. PA99:n ja PS85:n osalta valkoinen vapaasti virtaava jauhe ja TA98:n osalta harmaa vapaasti virtaava jauhe,

   — yrityksen käyttämä tuotekoodi (jos käytössä),

   — CN-koodi,

   — määrä (tonneina).

7. Myyntiehdot, joista ilmenee

   — hinta tonnilta,

   — sovellettavat maksuehdot,

   — sovellettavat toimitusehdot,

   — kaikki alennukset ja hyvitykset.

8. Sen yhteisössä tuojana toimivan yrityksen nimi, jolle viejäyritys on suoraan laatinut sitoumuksen mukaisten tavaroiden mukana seuraavan kauppalaskun.

9. Yrityksen työntekijä, joka on antanut kauppalaskun (työntekijän nimi), ja seuraava allekirjoitettu ilmoitus:

   ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suuntautuvaa suoraa vientiä varten tapahtuu [yrityksen nimi] esittämän ja Euroopan komission päätöksellä 2006/37/EY hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.”